

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 6067/23
2.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Данице Косовац и Весна Секулић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Рашић, адвокат из Обреновца, Проте Матеје Ненадовића 7а, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Радојко Денић, адвокат из Уба, Карађорђева 34, ради чинидбе, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Обреновцу П 189/22 од 10.5.2023. године, у седници већа одржаној дана 2.4.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Обреновцу П 189/22 од 10.5.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П 189/22 од 10.5.2023. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу преда у судржавину право службености пута, у делу непокретности означене као катастарска парцела број ... и катастарска парцела број ... КО ..., ради вршења права службености пута, у правцу од катастарске парцеле број ... КО ..., као јавног пута и од катастарске парцеле број ... КО ..., у правцу северозапада од тачке Б до тачке Г у дужини од 4,58м и даље до тачке Д у дужини од 18,16м и даље југозападно до тачке Ђ у дужини од 71,97м и даље северозападно до тачке Е у дужини од 26,26 м и даље југозападно до тачке Ж у дужини од 35,03м и даље северозападно до тачке З у дужини од 12,60м и даље југозападно до тачке И у дужини од 3,85м и даље југоисточно до тачке Ј у дужини од 16,24м и даље североисточно до тачке К у дужини од 35,59м и даље југоисточно до тачке Л у дужини од 26,59м и даље североисточно до тачке М у дужини од 66,30м и даље југоисточно до тачке Н у дужини од 13,80м и даље до тачке О у дужини од 15,12м до тачке О и пута на катастарској парцели број ... у КО ..., на ком делу се налази установљена службеност пута у мерама и границама према налазу вештака геодетске струке утврђена правноснажном и извршном пресудом Основног суда у Обреновцу П 213/2016 од 8.2.2019. године. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу

накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Благовремено изјављеном жалбом тужени је побијао првостепену пресуду из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20). Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражио.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, сагласно овлашењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд је оценио да жалба туженог није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које Апелациони суд пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама који су сагласни са изведеним доказима, због чега се она неосновано побија и указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у списима, правноснажном пресудом Основног суда у Обреновцу П 213/16 од 8.2.2019. године, усвојен је евентуални тужбени захтев тужиоца АА и непарничара ВВ, па је установљено њихово право службености пута пролаза пешице, стоком, запрежним возилом, моторним возилом и радном машином за повласна добра – катастарске парцеле број ... и ... КО ..., у означеним мерама и границама и истом је одлучено да је тужени (један од власника послужних добара) дужан установљено право тужиоцима признати, трпети и омогућити несметан пролаз. Тужилац своје право стварне службености пролаза установљено наведеном пресудом не може реализовати из разлога што је правац простирања конституисане службености кроз парцелу туженог заоран и засејан кукурузом или пшеницом, па тужилац тим делом не може пролазити трактором и другим пољопривредним машинама, што истог онемогућава да дође до своје катастарске парцеле - шуме.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и стања у списима, првостепени суд је у складу са одредбом члана 57 Закона о основана својинскоправних односа оценио да је тужилац доказао постојање свог права стварне службености пролаза преко катастарске парцеле у својини туженог на основу претходно донете правноснажне пресуде којом је конституисано његово право службености пута проласком пешице, стоком, запрежним возилом, моторним возилом и радном машином преко парцела које представљају послужна добра, међу којима је и предметна катастарска парцела туженог, а за потребе катастарских парцела које представљају тужиочева повласна добра, те да тужилац не тражи предају у посед дела непокретности туженог на којој је конституисано право службености, већ предају у супосед ради остваривања права конституисане стварне службености. Како тужени и чланови његове породице не прихватају установљено стање претходном правноснажном пресудом и онемогућавају тужиоцу право службености пролаза, тако што су и предметни део своје катастарске парцеле узорали и посејали усеве, усвојио је тужбени захтев.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и за своју одлуку дао јасне и довољне разлоге које у целости прихвата Апелациони суд и у смислу члана 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Неосновано се жалбом оспорава оцена изведених доказа, указивањем да првостепени суд није добро оценио изведене доказе - исказ тужиоца и саслушаних сведока, чиме тужени указују на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 у вези са чланом 8 Закона о парничном поступку. Оваквим оспоравањем тужени сам оцењује изведене доказе и на свој начин интерпретирају чињенично стање. Првостепени суд је, међутим, супротно жалбеним наводима, а поступајући у складу да начелом слободне оцене доказа и ценећи исказе тужиоца, саслушаног у својству парничне странакe и сведока имао је непосредно сазнање о начину давања исказа, те је своје уверење које је стекао о истинитости изложених навода исказао кроз оцену доказа у побијаној пресуди и при томе је дао јасне и довољне разлоге због којих је прихватио исказ тужиоца. Суд у складу са одредбом члана 8 Закона о парничном поступку по слободном уверењу оцењује које ће чињенице узети као доказане. У конкретном случају ова оцена заснована је на савесној и брижљивој оцени сваког доказа засебно и свих доказа заједно, те на основу резултата целокупног поступка што произлази из образложења побијане одлуке, односно могуће је закључити које чињеница на основу ког доказа и из којих разлога је узета као утврђена. Такође, искази парничних странака и сведока у поступку, као и писани докази били су предмет оцене првостепеног суда, а исти је по оцени Апелационог суда правилно закључио о постојању правно релевантних чињеница за које је дао довољне и јасне разлоге.

Према одредби члана 7 и члана 231 став 2 у вези са чланом 228 Закона о парничном поступку парничне странке су дужне да за своју тврдњу пруже доказе (правило о терету доказивања), па је у конкретном случају на туженом био терет доказивања чињенице на коју се позива - да је део његове парцеле на којој је правноснажном пресудом Основног суда у Обреновцу П 213/16 од 8.2.2019. године, конституисано право службености пута – пролаза пешице, стоком, запрежним возилом, моторним возилом и радном машином за повласно добро тужиоца, слободан у мерама и границама које су установљене, ради омогућавања тужиоцу да несметано пролази.

Неосновано је жалбено указивање на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - да се немогућност тужиоца да пролази кроз катастарску парцелу туженог не може доказивати исказима, већ једино путем увиђаја и вештачењем преко вештака геометра, као и да је тужилац био дужан да захтевом тражи уклањање препрека које му евентуално стоје на путу да користи своје право службености пролаза.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је спречен да оствари своје право службености пролаза конституисаном ранијом правноснажном пресудом радњама туженог - орањем и садњом различитих биљних култура на делу катастарске парцеле туженог на којој постоји службеност, а према стању у списима тужени током првостепеног поступка није предложио извођење доказа увиђајем или вештачењем, као доказ својих тврдњи да је тужиоцу оставио слободан пролаз у границама постојеће

правноснажне пресуде. Суд одлучује у границама постављеног захтева у складу са чланом 3 став 1 Закона о парничном поступку, а тужилац је постављеним захтевом тражио предају у судржавину означене службености пута, док се уклањање препрека којима је тужилац онемогућен да користи своје конституисано право службености пролаза може решити у поступку извршења.

Неосновно је жалбено указивање на погрешну примену материјалног права – члана 57 Закона о основама својинскоправних односа.

Одредбом члана 57 Закона о основама својинскоправних односа прописано је да ако се власник повласног добра неосновано спречава или омета у вршењу стварне службености, он може тужбом захтевати да то спречавање или ометање престане.

У конкретном случају, тужилац је радњама туженог – заоравањем послужног добра и садњом биљних култура на послужном добру спречен у вршењу стварне службености, те тужбом захтева предају у судржавину право службености пута на којем је конституисано право службености, све у циљу вршења свог конституисаног права, што и јесте садржина законског овлашћења према цитираној законској одредби.

Приликом доношења одлуке Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилном применом чланова 150 и 153 Закона о парничном поступку, првостепени суд је одлучио о трошковима парничног поступка, с обзиром на исход спора и постигнути успех странака, чију висину је определио сагласно одредбама Адвокатске тарифе и Таксене тарифе важећим на дан пресуђења.

На основу изложеног применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужени није успео у жалбеном поступку, то је применом члана 165 став 1 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијен је као неоснован, одлуком садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа – судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић